

enkelt ekstraordinære Foretagender, der jo kræbe mange Penge, skulde være fristet til at komme ind i provisoriske Tilstande fra begge Sider? Saa skrøbelige tror jeg ikke, Forholdene ere. I øvrigt kan jeg godt forstaa, at det for det ærede Medlem maa være en noget trist Stilling at være i. Han er jo særdeles vel stemt for disse Anlæg, haade for Ordningen af de kjøbenhavnske Bane- gaardsforhold og for det her foreliggende Forslag; han siger, at det er udmærkede og fortrinlige Anlæg, og at den ærede Minister fortjener al mulig Paaskønnelse for at have gennemført disse Anlæg, og desuagtet er det ærede Medlem saaledes stædt, at han maa gøre, hvad han kan for at forhindre, at disse Anlæg blive til Virkelighed. Det maa ikke være nogen særdeles behagelig Stilling at indtage. Jeg maa dog tilføje, at jeg egentlig heller ikke rigtig forstaa denne det ærede Medlems Stilling, thi for ikke længere Tid siden end den 6te Februar d. A. havde det ærede Medlem en ganske anden Opfattelse af disse Ting. Da havde det ærede Medlem ikke noget imod, at Rystbanen, og om det skulde være, ogsaa de kjøbenhavnske Bane gaardsforhold bleve gennemførte paa den Maade, at Staten laante Pengene der til, eller i alt Fald forrentede Pengene der til, hvad der jo er ganske det samme (Udbyrdelse af Det. Hansen). Ja, jeg skal dog erindre om, hvad der foregik ved denne Lejlighed. Den ærede Minister oplyste, at der var kommet et Tilbud fra private Mænd om at bygge Rystbanen efter Regeringens Plan i enhver Henseende og under Regeringens Kontrol i enhver Henseende og derefter at aflevere Jærnbanen til Drift af Staten mod at faa 4 pCt. af den deri nedlagte Kapital. Da sagde det ærede Medlem, at det var virkelig et meget fristende Tilbud, det skulde Ministeren dog tage under alvorlig Overvejelse, og det ærede Medlem føjede til: Kunde vi blot have faaet et rimeligt Tilbud her for Københavns Vedkommende — men vi ere vel ikke saa heldige. Altsaa det ærede Medlem havde ikke noget imod, at disse to store, betydelige, kostbare Foretagender bleve udførte, ikke paa den Maade, at Staten brugte sine almindelige Penge dertil, altsaa derved forebyggede fremtidige provisoriske Misbrug, men derved, at Staten laante det vil sige, lod andre, private Følk, anbringe Penge deri, og derefter forrentede disse Penge. Jeg ser ikke anden Forskel imellem dette og Statslaan, end at disse Følk have tilbuddet at bygge Banen, naar de kunne faa 4 pCt., medens Statslaan derimod udstedes til 3½ pCt., eventuelt 4. Den sidste Følge af, at man havde fulgt det ærede

Medlems Anvisning paa at faa Banen bygget paa den Maade, som han vilde have, var, at Staten i alt Fald var kommet til at give 4 pCt. af disse Penge, som andre skulde stikke deri, medens den nu maaste slipper noget billigere.

Hvad selve Banen angaar, skal jeg indskrænke mig til at sige, at jeg jo gentagne Gange har været med til at indstille den. Jeg savner i denne Bane en Bestemmelse om, at ogsaa de paagældende Egte skulde høre et Tilbud. Jeg var jo med til selvanden til 2den Behandling at stille et Ændringsforslag i den Retning, som ikke blev vedtaget. De fleste af de Forslag, jeg har været med til at stille i Tidens Løb, ere efterhaanden bleve vedtagne, og i Jærnbane forslagene, saaledes som de ere komne tilbage til os fra det andet Ting, har jeg kunnet se de fleste af dem optagne, hvilket jeg selvfølgelig meget paaskønner. Jeg beklager altsaa, at jeg ikke ogsaa kan se denne Ændring optaget, men det er jo ikke videre ved den Ting at gøre. Naar Sagen staar saaledes, at man kun kan vente Forslaget gennemført, som det her foreligger, og det paa andre Punkter paa Jærnbanebygningens Omraade er gjort Indrømmelser, som jeg sætter særlig Pris paa, skal jeg se bort fra denne Mangel og anbefale at stemme for Forslaget, som det foreligger.

Formanden: Det ærede 4de Medlem for 1ste Kredts har Ordet for en kort Bemærkning.

Det. Hansen: Det ærede Medlem har fuldstændig rigtig forstaaet, at jeg i høj Grad beklagede at maatte stemme mod disse Jærnbane forslag. Jeg ser i og for sig gerne disse Jærnbaner, og de komme maaste ogsaa igennem, men jeg finder, at naar de skulle købes med det Offer, at vi derved skulle foregribe hele vor finansielle Politikk for en længere Aarrække, er det et Principspørgsmaal, et højere Hensyn, jeg tager. Det ærede Medlem maa dog kunne forstaa, at man ikke har Lov til at sælge enten sin politiske Overbevisning eller sin Overbevisning om, hvad der er politisk Ret i vort Land, for at faa Jærnbaner. Det ærede Medlem og hans Sidemand det ærede 2det Medlem for 1ste Kredts (Th. Nielsen), have saa ofte fortalt os, at det gjaldt jo ikke om at holde paa sine konstitutionelle Rettigheder, dem, man havde kæmpet for i saa mange Aar, naar vi kunde faa Jærnbaner. Jeg vil hverken sælge min Opfattelse af, hvad der er forfatningsmæssig Ret her i Landet, eller sælge, hvad jeg anser for at være god, sund Finanspolitik, for at faa Jærn-